

NAUFRAGI

Plou, amor, sempre que véns,
i trona i llampega premonitòriament
com per avisar-me que rere teu
s'hi amaga una delicada tempesta
que pot fer estralls dins meu...
Arribes espurnejant de pluja
i caiem de nou l'un dins l'altre,
fins a convertir-nos per uns moments
en una sola onada de pell
que envesteix furiosa
la costa del desig...
Renaixem després nous i pletòrics,
i fixem llavors els nostres ulls
en els perills del cos de l'altre,
com per reconèixer els diferents esculls
amb què hem anat topant
al llarg del nostre periple...

El viatge de l'amor
vol tanta embranzida com càlcul:
si no, el plaer es deixata en oblit
i res no pot sorprendre'ns perquè res no ha estat previst.

Susanna, Àlex. "Naufragi"